

המשך סיפור לשבת – השופר הסדוק.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

"אוי... כנראה שהשופר נפל לי בוואדי... חייבים לשמוע קול שופר." "הנה השופר פרויקה... שמרתי לך עליי... תגיד לי גיבור שלי, יש לך כוח לתקוע בשופר...? חטפת הרבה רסיסים, אמר לי הרופא... איבדת המון דם..." לפתע נכנס דוקטור ציגלמן למחלקה ופנה לעברנו "החילי היקר אפריים לונגר, יפה מאד מצידך שהתעוררת... לקח לך הרבה זמן. בסך הכל אתה ענקלה" קל מאד. ממש בנס פגעו בך כמה רסיסים בידיים וברגליים ולא באף איבר פנימי..." פרויקה הרים את השופר, שאף אוויר לריאותיו וביקש לתקוע. ניסה פעם, ועוד פעם. לא עלה בידו. "פרויקה, אני רואה סדק רחב באמצע השופר" הערתי לו.

"ד"ר ציגלמן הרים את השופר מידי של פרויקה והחל לנענע אותו מעלה מטה. רסיס פלדה בגודל ארבע ס"מ דק וחד כמו תער, נשלף לאחור שתי דקות של נענועים מתוך השופר.

"השופר הזה היה צמוד לאפוד הקרב שלי..." לחש פרויקה. "ריבוננו של עולם..." צעק הדוקטור. "הרסיס הזה! זה סכין שוחטים של מלאך המוות! אם הוא היה נכנס לבטן שלך אפריים, אוי, אוי, אוי... לא רוצה לדבר מה היה קורה... השופר הזה הציל את חיך חייל!"

"לך תחפש לי שופר יענקלה" ביקש פרויקה. "אני לא בנוי לדרמות של הרופא הרגשן הזה. מה הוא חושב לעצמו, שאני לקחתי את השופר בתור קישוט? לא השופר הציל את חי, הקב"ה הציל את חיי אולי בזכות העובדה שכל כך רצינית לשמוע תקיעת שופר בראש השנה, עם כל הסיכון שבדרך... אתה מבין?"

חמש דקות אחר כך ניצב ליד מיטתו של פרויקה רב בית החולים ותקע תקיעה, שברים, תרועה. השמש נטתה למערב, פרויקה נרדם זריקת מורפיום, ורק ד"ר ציגלמן המרוגש הסתובב בין החולים ואנשי הסגל עם השופר הסדוק ורסיס הפלדה, מה שהוא מכנה "סכין השחיטה של מלאך המוות", וסיפר להם על הנס.

פרי קטן מאחורי הסיפור-חופר שיחין

מסירות נפש למען שמירת מצווה היא ערובה מופלאה לחיים ארוכים. אינני יכול שלא להתפעם מפעם לפעם כיצד ניצלה בתו של רבי נחוניא חופר שיחין שנפלה לבור עמוק וסכנת מוות ריחפה עליה. הקב"ה שלח את אברהם אבינו להוציאה משם, כי מצווה שצדיק עסוק בה, לעולם לא תפגע בורעו.

במידה רבה יש בסיפור המחוק הזה, עידוד לא לוותר לעצמנו, לא להיגרר לתפילות יחיד, לא להקל ראש בהלכות כאשר לא מרגישים טוב. קצת מאמץ רק יועיל ויבטיח חיים. הביטו בשופר הסדוק וקחו אל ליבכם.

מילתא דבדיחותא

האנק

כעבור כמה ימים, איבד מוסטא אק אנקו, וכל אנאצ'יו ארפש אלו אלו בגאווה. אסוף, היום זאיג והויט או אק האנק האקוד. הציף מוסטא אק האנק והעיר בגימחון: "זה מוצר מאודי, לפני כן היה אי שטר של 200 שקלים בגוף האנק ועכשיו יש אי 4 שטר של חמישים!?" "נכון" הסביר או זאיג, "חשבתי אצט'א שטח גמפול אג' אי גשויה נאה אלו הישיר אלו, ומאגייט שקלים זה ודאי סכום גבוה מדי..."

נשיקות פיהו

חידושים על פרשת השבוע

"אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלוהיכם" וכו' (כט"ט)

כתוב בתהילים(קא' ז): "דובר שקרים לא יכון לנגד עיני". והגמרא כותבת (סוטה מב.) שישנם ארבע כיתות שאינן מקבלות פני שכינה ואחת מהם זו כת שקרנים. **וזהו שאמר הכתוב, "אתם" - אותיות "אמת",** רק אלו דוברי האמת יזכו ע"י כך להיות - **"ניצבים לפני ה'"** - שהם אלו שיזכו לראות את השכינה הקדושה, אבל שקרנים שאינם דוברים אמת, אינם מקבלים פני שכינה.

[דרכי שלום]

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

מקום זה שמור לך ועכשיו ב 10% הנחה פרטים בפל': 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים כל המוצרים לאופניים חדשים במחירים מוזלים וכן אופניים יד שניה במחירים מוזלים 052-718-38-66

ביזנייטס'

העסק והסקופ במקום אחד!

מופץ ב-500 נקודות מרכזיות ברחבי העיר

לפרסום טל: 0534158343 כתובת מייל: biznais100@gmail.com

זכרון יהודה

הגרלה על הפ-ת-ע-ה בתהילים פרטים בעמוד 2

כניסת השבת: 18:43
ציאת השבת: 19:33
רבנו תם: 20:19
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

עלון שבועי לע"נ הבחור יהודה בן שרה ז"ל

פרשת נצבים ראש השנה

"ענבי הגפן בענבי הגפן"

הרה"ק רבי זאב וואלף מז'טומיר זצ"ל יוצא לחתונה של קרוב משפחה בליווי מקורבים. הסוס משרך את רגליו בדרך, מושך את העגלה העמוסה ולפתע:

אי! אי! העגלון עוצר באחת, הנוכחים נחשפים בבעתה למחזה שנגלה להם בצד הדרך. אדם צעיר מכה עם מקל בידו בזקן ששוכב על הרצפה וצועק.

העגלון קופץ מהעגלה, גם שאר הנוסעים לא נותרים אדישים. מה הולך פה?! הצעיר ממשיך באכזריות, וכאשר הם מבקשים לעצור בעדו הוא מסביר בזעם: אתם רואים פה את שורות הגפן? את הענבים שמבקשים להיבצר? כל אלה ירקבו על העצים בגלל שהזקן הזה החליט להשתכר לפני הזמן. במקום לעזור במלאכת הבציר הדחופה והמלחיצה, מצא לו זמן לשנות יין! הענבים? שיהפכו מצדו לצימוקים! עכשיו בציר, עכשיו אוספים פרנסה לכול השנה כולה- והוא משתכר לו?!

טראח - -

מצומרר כולו יושב רבי זאב וואלף בעגלה ומהרהר: "על מה עשה לי ה' ככה? מדוע חשף אותי למחזה כזה אכזרי?!

אהה: א-ל-ו-ל. עגלון! אנחנו חוזרים הביתה! למה?

עכשיו עונת הבציר, עכשיו אוספים פרנסה לכל השנה כולה, אז ניסע לחתונה?

כולנו כאחד

שח הרב הגאון רבי אריה יודלביץ שליט"א, רב קהילות "מבקשי השם" ו"בית אברהם" ברמת בית שמש. את הסיפור הבא שמעתי מאחד מידידי (הרה"ג ר' א. ל שליט"א).

ערב אחד הוא נקלע מול חנות שווארמה, ועיניו לא יכלו לפספס את ה"גברא רבה" שנכנס למקום נעמד מול המתקן הלוהט, מדיף השומן והניחוח, ומבקש להכין לו מנה בלאפה מבשר כבש. שיהיה.

המוכר שוטח את הלאפה ושואל: חומוס? הוא בקושי מצליח להרים את היד, מנחית אותה בתנוחת אישור ואומר: שים! טחינה? שים! סחוג? שים! סלט? שים! חמוצים? שים! בצל? שים! עמבה? שים! רק כבש או גם הודו? שים! צ'יפס? שים! קטשופ? שים! בלהה ה"שים" ממשיך המוכר לשאול עם חצי חיך: כורכום? שים! אגוז מוסקט? שים! הל? שים! כמון? שים! זהו. ידידי הצופה פונה לדרכו.

באותו היום בתפילת ערבית הוא משתדל להתפלל בכוונה, אך לפתע מצטלצל לו באוזן כמו זבוב טורדן: שים! שים! שים! מתי זה קורה לו בעוונותינו הרבים בברכת "שים שלום! שים, שים, שים. לפתע מהדהדת בראשו התובנה: הרי אני בדיוק כאותו אדם, ניצב ומבקש ללא הפסקה: שים! שלום! טובה! וברכה! חן! וחסד! ורחמים! עלינו ועל כל ישראל עמך!

שים! שים! שים! בקשות אין ספור - אבל מה אתה משלם עבור כל הבקשות הללו? התשובה מונחת במילים הבאות: "ברכנו אבינו" אימתי נזכה לכול הברכות מה התשלום בעדן? כאשר "כולנו כאחד". וכנודע מרבותינו בעלי המוסר שאחדות עם הכלל - "כולנו כאחד!" - היא העצה לזכות ביום הדין הקרב ובא.

321

ליווג הגון:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס זוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת אסף, בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, הודיה בת מירב.

עלילת נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,

הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא.

שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזיז בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס.

לרפואה ולהצלחה:

מרים אהובה בת מולוק, שרה בת מרים אהובה, שלמה בן חממה, חננאל בן קרין, שירן בת טוביה, יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל: יעקב דוד בן שוכרה- מרים אהובה בת מולוק אורה בת חביבה מיכאל בן גולדה- רוגית בת מרים שאול בן יפת- ציונה בת רחל מירב בת ציונה- יעל בת מירב לע"נ: שלום בן סעדיה - רחל בת מהדי

לתרומות לעלון- להנצחות ולתגובות: 052-718-38-66 מאיר נוראני

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

תהא שנת פרנסה וברכה

סיפור לשבת – השופר הסדוק.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

פרויקה תחב את השופר עמוק עמוק לפאוצ', והידק את חגורת הנשק על צווארו. חלקו העליון של השופר ביצבץ לו מן האפוד הקרבי ומרפקו של פרויקה השתפסף בו. צועדים בלילה. השמים זרועים כוכבים. מחלקה של חיילים לוחמים לקראת מארב לילי בלבנון זרועת השינאה. לך תדע מאיזה ואדי יצוץ לנו מחבל וירסס אותנו באש הקלצ'ניקובים חס וחלילה. תשל"ט.

אין חיילים גיבורים" לוחש לי פרויקה "זה רק בסיפורים, ובחבורת שצה"ל מפרסם מפעם לפעם על מעשי גבורה".
 "אתה מדבר טויות" אני מהסה אותו "כבר שמענו על כאלה שמסתערים מול האוייב ומצילים פצועים תחת אש..."
 פרויקה מחייך. הוא מלטף את חלקו הרחב של השופר ומשיב לי "אל תהיה תמים יענקל'ה, אם היית לומד קצת תורה היית מגלה שהגיבורים האמיתיים הם רק הזקנים העוסקים בתורה יומם ולילה, הם לא יראים ולא רכי-לבב, הם יוצאים לקרב בבטחון מלא שינצחו, הם אפילו לא זקוקים לרובים או טנקים או סיוע של מטוסי קרב והפצצה, הם יכולים - בשביל ההשתדלות - להחזיק מקל ביד ולנופף בו, והאוייבים בורחים מאימה וחלחלה. אנחנו חיילים של שוקולד, כולם פה רועדים מפחד... ואם אין ברירה מסתערים אל מול האוייב, אבל זה לא מגבורה... זו גבורה מדומה. זו גבורה של פחדנים... רק כשלומדים תורה מבינים את זה".

פרויקה מוציא את המימיה מהאפוד ומברך "שהכל נהיה בדברו". המפקד מבקש שנתיישב בטור ארוך מאחורי הסלע הענק. יש עוד 3 ק"מ לצעוד עד לואדי, לשם - על פי הערכת המודיעין - אמורה להגיע חוליית מחבלים. הנהל ברור וידוע, כרגע 10 דקות מנוחה". פרויקה נשען בגבו על הסלע, שולף את השופר מהפאוצ' ומנגן עליו באצבעותיו. "תגיד לי פרויקה, נפלת על הראש? רק עכשיו בדייק הולך כאן? תסביר לי". פרויקה ממשיך לתופף על השופר, מביט בי בעין מהוייכת מבעד לאור הכוכבים האפלולי משהו, תוחב את השופר לפיו, מכניס אוויר לריאותיו...

אין לי ברירה, אני שולח יד וחוסף את השופר מפיו. "אתה מטורף. אנחנו עוד מעט בשטח אויב, ואתה עם השופר, עומד לתקוע בקול רעש גדול. רק חסר לנו שגם הסורים יתעוררו וכל העמק יעבר בלהבה גדולה". פרויקה לא מתרגש, הוא נוטל את השופר מידיי ותוחב אותו לפיו. זימזום הליקופטרים נשמע באופק, כנראה כוח פינו... אם וכאשר. פעימות הלב מורגשות ברקות, המצח מדיף זיעה.

אחרי שעה נפתחת אש לעבר המארב, לא מכוון הוואדי, דווקא מלמעלה. מאי שם אש מעל הראש. "הם זיהו אותנו" צעק המפקד. אחר כך אש נוספת מהצד השני. תופת. פצצות תאורה. פצצת זרחן. "לשתתר מאחורי סלעים ולבדוק אם נשארו פצועים בלב הוואדי" שואל הסמ"פ.

המילים של פרויקה מהדהדות בי. "מי יכול להבטיח לי שנחזור לשלום... מי יכול להבטיח שיחלצו אותנו אם נתקל... מי יבטיח לי אם אני חוזר חי...".

אין חיילים גיבורים, כמו כולם, מבלבלים בוואדי. יורים לעבר מקור הירי... מחכים להליקופטר שיבוא לחלץ. שותת דם מן השפתיים אני מחפש את פרויקה. הוא לא לצדי. הזמן נמשך כמו נצח. כשהאש שוככת וההליקופטר נוחת, אני מבחין שהחובש שלנו מעמיס מישהו על האלונקה, וחובש אחר חובש את פצעיו. פרויקה.

ליבי נצבט בקרבי. כמה חבל, הוא כל כך רצה לתקוע בשופר. "עלה איתו למסוק יענקל'ה" מנחה המפקד, "טוס איתם לבית החולים רמב"ם. שמור לנו על פרויקה". צמוד לגופו היה מונח השופר. שלפתי אותו והצמדתי אותו חזק לחזה.

עיניו עצומות. אני חושב לעצמי, רגע, אם הקרב בוואדי היה מעשה העקידה, אז יוצאים משם חיים, כך לימד אותי פרויקה. עשתי ראש השנה, והוא אמר שאברהם אבינו יצחק אבינו לצידו, וגם האיל עם הקרניים שעושים מהם שופרות למשיח. אז למה עיניו עצומות. "אל תמות פרויקה" אני מתחנן לאלוקים שעוד לא למדתי להכיר. "אל תמות פרויקה, נדמה לי שהבטחת לתקוע בשופר בראש השנה...". והנה השמש מבצבצת מעבר לאופק.

10 שעות אחר כך פקח פרויקה את עיניו, אחרי שתי מנות דם ואינפוזיה. השמש עדיין לא שקעה. מבט שובב ניצת בעיניו של פרויקה. "יענקל'ה, הוא לחש חיזור "אם אני מבין נכון, אני פצוע... כמה ימים עברו מאז שנפצעתי...?".

"עברו רק 10 שעות" אני מעדכן אותו מחויך מאוזן לאוזן. "אנחנו לפי החשבון, עדיין בראש השנה".

הוא נטל את השופר מידיי ותוחב אותו לפיו. זימזום הליקופטרים נשמע באופק, כנראה כוח פינו... אם וכאשר. פעימות הלב מורגשות ברקות, המצח מדיף זיעה.

הוא נטל את השופר מידיי ותוחב אותו לפיו. זימזום הליקופטרים נשמע באופק, כנראה כוח פינו... אם וכאשר. פעימות הלב מורגשות ברקות, המצח מדיף זיעה.

"הלו, יענקל'ה, הלילה ליל ראש השנה... מחר בבוקר צריך לתקוע בשופר. זו מצוות עשה מן התורה, ואני עם כל הכבוד לצבא לא מוכן לאבד את המצווה הזו. מי יכול להבטיח לי שנחזור לשלום... מי יכול להבטיח אם יחלצו אותנו, ואם נתקל... מי יבטיח לי אם אני חוזר חי. לא יודע, אני יהודי מאמין שהכל יעבור יופי יופי, אבל כשהשופר איתי, לצדי, אני רגוע. מבחינתי זה כאילו אברהם אבינו יצחק אבינו עומדים לימיני, והאיל שלהם מסובך עם הקרניים. זו אומנם היתה עקידה, אבל יצאו ממנה בחיים, האייל הקריב את גופו במקום יצחק, והקרניים שלו הפכו לשופרות של מתן תורה ושל משיח. אתה מבין, משיח צריך גם הוא תרועת השופר בשביל שתסלול עבורו את הדרך, שתכניע את הלבבות העולים, שתחזיר יראת שמים בלבבות, וכך יהיה סדר בעולם לפני שהוא מגיע."

הוא נטל את השופר מידיי ותוחב אותו לפיו. זימזום הליקופטרים נשמע באופק, כנראה כוח פינו... אם וכאשר. פעימות הלב מורגשות ברקות, המצח מדיף זיעה.

הוא נטל את השופר מידיי ותוחב אותו לפיו. זימזום הליקופטרים נשמע באופק, כנראה כוח פינו... אם וכאשר. פעימות הלב מורגשות ברקות, המצח מדיף זיעה.

הוא נטל את השופר מידיי ותוחב אותו לפיו. זימזום הליקופטרים נשמע באופק, כנראה כוח פינו... אם וכאשר. פעימות הלב מורגשות ברקות, המצח מדיף זיעה.

הוא נטל את השופר מידיי ותוחב אותו לפיו. זימזום הליקופטרים נשמע באופק, כנראה כוח פינו... אם וכאשר. פעימות הלב מורגשות ברקות, המצח מדיף זיעה.

הוא נטל את השופר מידיי ותוחב אותו לפיו. זימזום הליקופטרים נשמע באופק, כנראה כוח פינו... אם וכאשר. פעימות הלב מורגשות ברקות, המצח מדיף זיעה.

הוא נטל את השופר מידיי ותוחב אותו לפיו. זימזום הליקופטרים נשמע באופק, כנראה כוח פינו... אם וכאשר. פעימות הלב מורגשות ברקות, המצח מדיף זיעה.

פרבראות

"לעברך בברית ה' אלוהיך ובאלתו אשר ה' אלוהיך כורת עמך היום" (כטי"א)

כידוע שברית זו היתה ברית העריבות של כל כלל ישראל ביחד, כמו שכתוב במדרש תנחומא (אות ב'): **"ראשיכם שבטיכם - כולכם ערבים זה בזה"**.

זה רמוז במילה **"לעברך"** - שזה אותיות **"לערבך"** - מלשון עריבות, כלומר שתהיו ערבים זה בזה.

[גנה שלום]

שלוחה 2

מאגר השיעורים - שיעורי דף היומי ועוד...

שלוחה 1

קו זמני תפילות - חיפוש מנין 24 שעות.

שלוחה 5

חזרה לאהזנה אחרונה בקו.

הנל בקו הארצי

שלוחה 3

קו המכירות הארצי - מוצרי יד שניה, השכרת ומכירת דירות לל"ת...

03-5-744-322

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת נצבים

כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי **"זכרון יהודה"** במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה **2:00** בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

קאו מהחונכמ!

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

לקבלת העלון

במייל שלחו את

המיילה הוספה ל:

7183866@

gmail.com

עולם ההדפסות

חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים

05484-99-453

8499453@gmail.com

מוניות דקר

בהנהלה חדשה שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ

טלפון בקו **03-676-8181** לא גובים הונאה טלפונית

לתרומות וישועות: **1800-20-22-20**

פיצוחי עישתי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א **לכבוד שבת קודש!**

בירנבוים 19 בני ברק. **03-6746233**

קו הצלת חיים.

03-748-16-11

קו מניין הצעירים

המדת שמעון

03-30-415-72

